Воістину, я знаю такі слова, вимовивши які, він би обов'язково заспокоївся: “Прошу в Аллага захисту від проклятого [і побитого] шайтана”

Сулейман ібн Сурад (нехай буде задоволений ним Аллаг) передає: «Одного разу, коли я сидів із Пророком (мир йому і благословення Аллага), двоє людей почали сваритися, і в одного з них почервоніло обличчя, а жили надулися. Тоді Пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Воістину, я знаю такі слова, вимовивши які, він би обов'язково заспокоївся: “Прошу в Аллага захисту від проклятого [і побитого] шайтана”». І йому сказали: "Воістину, Пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав: 'Проси в Аллага захисту від проклятого [і побитого] шайтана'". Той же відповів: "Я що, одержимий?!"»

[متفق عليه] [صحيح]

Двоє чоловіків почали сваритися в присутності Пророка (мир йому та благословення Аллага). При цьому в одного з них почервоніло обличчя, а жили на шиї здулися. Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: «Я знаю слова, які б неодмінно заспокоїли цього розлюченого чоловіка. Йому варто було б сказати: "Прошу в Аллага захисту від проклятого [і побиваного] шайтана"». Тож, тому чоловікові одразу передали: «Воістину, Пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав: "Проси в Аллага захисту від шайтана"». На що він відповів: «Я що, одержимий!?» Він думав, що просити захисту від шайтана повинен лише той, хто страждає від одержимості.

http://www.sunnah.global/hadeeth/uk/show/3578